

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

רב סמל מאיר דביקו ז"ל

בן אסתר וארמנד

נולד במרוקו

בתאריך ג' באב תש"ז, 20/7/1947

התגורר בירושלים

התגייס באוגוסט 1967

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

י"ב בתשרי תשל"ד, 8/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 2 שורה: 13 קבר: 2

הותיר אחריו אישה, בן, הורים, שלושה אחים וארבע אחיות

בן 26 בנופלו

קורות חיים

מאיר, בן אסתר וארמנד, נולד ביום ג' באב תש"ז (20.7.1947), בטזה שבמרוקו ועלה ארצה במסגרת "עליית-הנוער", בשנת תשכ"ד (1964). הוא החל את לימודיו בעיר הולדתו בבית-ספר יסודי ואחרי-כן למד בבית-ספר תיכון. לאחר שהגיע ארצה למד בכפר-הנוער נצנים וסיים את לימודיו בחוות הנוער-הציוני בירושלים. כנער היה מאיר ביישן וצנוע, נוח לבריות וטוב לב. הוא היה אהוב על בני משפחתו ואהוד על חבריו בזכות יושרו וכנותו. הוא חונך ברוח התנועה הציונית, והשאיפה לעלות לארץ התגבשה אצלו עוד כשהיה תלמיד בעיר הולדתו במרוקו. בארץ נקלט עד מהרה בחברת בני-גילו. הוא היה תלמיד מצטיין, השיג ציונים מעולים וזכה להערכת מוריו וחבריו.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מאיר גויס לצה"ל בתחילת אוגוסט 1967 והתנדב ליחידת סיור של חיל הרגלים. הוא נשלח לשרת בסיירת של פיקוד הצפון והשתתף בקורס מפקדי כיתות ובקורס מש"קי סיור. הוא היה מפקד צוות מעולה, ובקי בתורת הלחימה של חיל הרגלים. כמפקד היה קשוח וקפדן ודרש ביצוע מדוקדק של פקודות. יחד עם זאת היה בעל לב חם ומבין, דאג לחייליו ושימש להם מפקד וחבר גם יחד. בתחילת פברואר 1969, בפעולה מבצעית בגבול הצפון, עלה רכבו על מוקש והוא נפצע פצעים קשים. בגלל פציעתו לא יכול היה להמשיך ולשרת בסיירת ואף לא להשתתף בקורס-קצינים, אך הוא סירב לעבור ליחידה עורפית, הועבר לחיל המודיעין ושימש כמש"ק מודיעין.

לאחר ששוחרר מהשירות הסדיר החל לעבוד במשרד מהנדס העיר בעיריית ירושלים. הוא השתלם בקורס למפקחי בניין ושימש כמפקח בניין ורישוי. לימים נשא לאישה את חברתו אבלין ויחד עמה הקים את ביתו בירושלים. בשנת 1970 נולד בכורו אייל. מאיר היה עובד חרוץ וברוך כישרון שהקדיש זמנו לייעול העבודה ולשיפור הנהלים. הוא הצליח לשלב עבודה עם לימודים בחוג לשפה ולספרות צרפתית, בפקולטה למדעי הרוח של האוניברסיטה העברית. מוריו וחבריו ללימודים מעידים כי היה בעל אישיות ששפעה חיוניות וכנות, ניחן ביושר אישי ואינטלקטואלי והיה סטודנט שקדן ומוכשר שנמנה עם המצטיינים שבתלמידים. מאיר היה שותף לפעילות חברתית וציבורית רבה והיה מעורב בחיי החברה והמדינה. הוא פעל כמדריך נוער בשכונת קרית-יובל וסייע בשיקומם ובהחזרתם למוטב של נערים עבריינים ובהדרכת חבורות רחוב. כן גיבש השקפת עולם והביע את דעותיו הפוליטיות בחוג הצעירים חברי מפלגת העבודה הישראלית. הוא היה בעל נפש רגישה ומתרשמת והביע את רגשותיו בציור וברישום. באוסף התמונות הגדול שהשאיר אחריו יש תיאורי-נוף ודמויות אדם ובעלי חיים, בצד קריקטורות ורישומים גראפיים. ציוריו מעידים על כישרון רב ועל חוש ליופי. בתחילת ינואר 1971 התנדב לשרת שנתיים בצבא הקבע. הוא השתתף בקורס רבי-סמלים ושימש כנגד יחידתי. בתפקיד זה הועלה לדרגת סמל-ראשון. בתחילת ינואר 1973 שוחרר משירות הקבע והוצב לחטיבת מילואים של חיל הרגלים - החטיבה הירושלמית. בערב ראש-השנה תשל"ד נקראה יחידתו לשירות מילואים פעיל. כשפרצה מלחמת יום הכיפורים נמצא

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

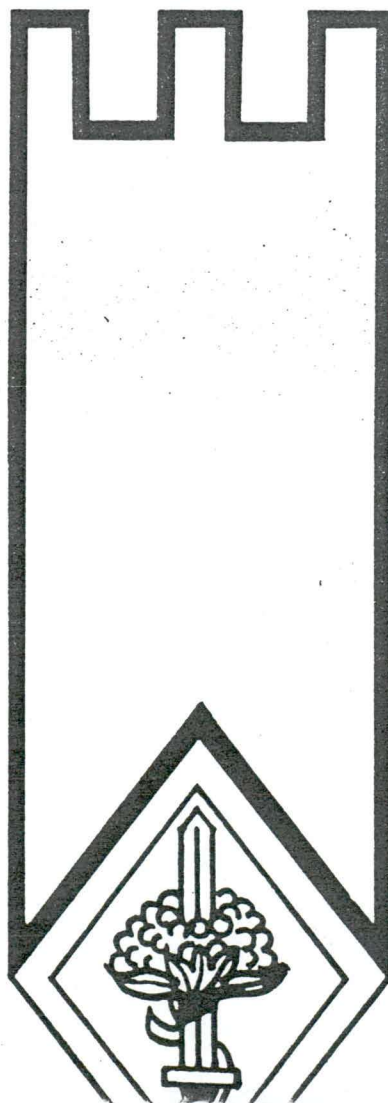

עיריית
ירושלים

מאיר וחבריו בקו המעוזים שעל גדת תעלת-סואץ. במוצב "חזיון", שמול גשר פירדאן, לחמו בחירוף-נפש מול כוחות רבים ועצומים של האויב שחצו את התעלה. מאיר היה החייל הראשון במעוז שנפגע בהפגזת האויב ונהרג. הוא נפל ביום הכיפורים, י' בתשרי תשל"ד (6.10.1973). תשעה חדשים אחר נפילתו, הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אשה ובן, הורים, שלושה אחים וארבע אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת רב-סמל.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקד היחידה: "מאיר, שנמנה עם שורותינו, לחם בגבורה רבה במעוז "חזיון" שעל שפת תעלת סואץ ונפל בהגינו על חבריו ועל ביתו אשר בעורף. בתקופת שירותו עמנו בגדוד, מצאנו בו תכונות של אדם ולוחם למופת".

רס"ל
דביקו מאיר ז"ל
בן ארמנד ואסתר
נולד במרוקו, 1947
עלה לישראל בשנת 1964
נפל במעוז חזיון
ליד תעלת-סואץ
הניח אשה — אבלין-דניז
ובן — אייל

